

Bilag 15.

RIGSADVOKATEN.

København, den 7. maj 1975.

I skrivelse senest af 11. april 1975 (L.A. 1974 - 2202 5) har Justitsministeriet anmodet mig om en udtalelse om reglerne i kapitel 16-19 i forslag til færdselslov og om et udkast til overgangsregler vedrørende de nye bestemmelser om frakendelse af førerret.

Jeg har i den anledning indhentet erklæringer fra statsadvokaterne. De udtalelser, jeg har modtaget, vedlægges.

Under henvisning hertil skal jeg udtale:

1. Det er efter min opfattelse nødvendigt at afgrænse kriteriet for ubetinget frakendelse af førerretten på grund af kørselsfejl som sket i forslaget til § 124, stk. 2. En afgrænsning, der i videre omfang ville give grundlag for ubetinget frakendelse, må antages at føre til en sådan usikkerhed i rets anvendelsen, at den vil være procesøkonomisk u hensigtsmæssig og vil kunne føre til en oplevelse af vilkårlighed hos borgerne. Det vil formentlig være hensigtsmæssigt, at sager hvor der kan være spørgsmål om ubetinget frakendelse, i en overgangsperiode forelægges for mig, således at der søges tilvejebragt ensartethed ved praktiseringen af anklagemyndighedens tiltalerejsning. Gennemføres forslaget er det min hensigt at udsende en forskrift herom.

2. De tilstande, der beskrives i forslagets § 52 (træthedstilstande m.v.) kan som anført i de indhentede erklæringer rumme samme risiko for færdselssikkerheden som påvirkethed af spiritus. De repræsenterer imid-

lertid i modsætning til spirituspåvirkethed en række forskelligartede tilstande både i henseende til den fare de repræsenterer, og den måde de er opstået på, således at de af denne grund ikke kan sidestilles med spirituspåvirkning. Da det er vanskeligt at udskille de tilstande, der bør vurderes på samme måde som den nedsættelse af køreevnen, der følger af indtagelsen af alkohol, kan jeg tiltræde, at forslaget ikke indeholder regler om, at kørsel i en tilstand som beskrevet i § 52 uden videre skal medføre ubetinget frakendelse af førerretten.

3. Den frakendelsesregel på grund af gentagne overtrædelser som foreslås i § 123, stk. 2, 2) går videre end den gældende regel i færdselslovens § 70, stk. 1, 2. led. Efter forslaget er konsekvensen imidlertid betinget frakendelse. Denne reaktion må netop i disse tilfælde anses for velegnet, men vil ikke harmonere med en opretholdelse af den gældende ordlyd. Jeg mener heller ikke, at det er påkrævet at begrænse ordlyden på anden måde, men kan tiltræde forslagets formulering.

4. I overensstemmelse med udtalelserne i nogle af de indhentede erklæringer vedrørende forslagets § 127 finder jeg det rettest at hensyn til ensartetheden at lade samme kriterium som i straffelovens § 61 (rettergangsskridt mod den dømte, hvorved han sigtes) være bestemmende for inddragelsen af en tidligere betinget frakendelse i en samlet frakendelsesafgørelse.

Per Lindegaard.

Justitsministeriet.